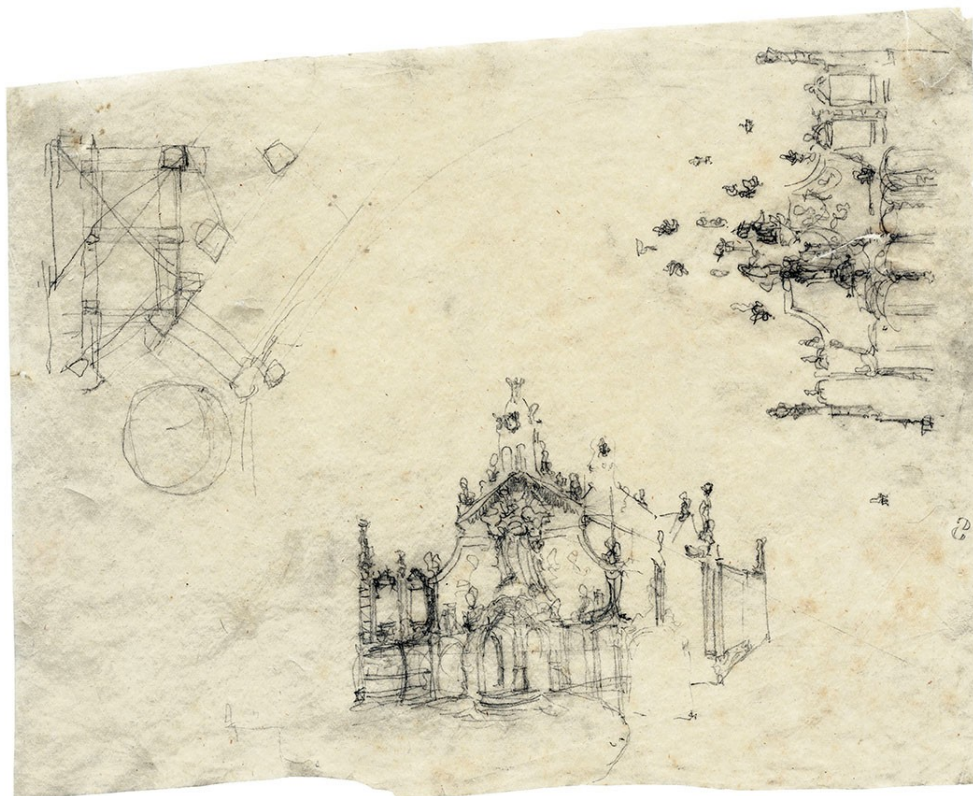

Els objectes de Gaudí

Els Museus de Reus cedeixen documents, dibuixos i fotografies de l'arquitecte reusenc per a una exposició a Barcelona i a París

Un dibuix del projecte de la reforma del Santuari de Misericòrdia | Reus.cat

La importància del **fons gaudinià conservat als Museus de Reus** "és evident per conèixer determinats aspectes de la vida i de l'obra del nostre arquitecte més universal. Són manuscrits, dibuixos i altres documents procedents del taller i despatx de Gaudí situat en el temple de la Sagrada Família", segons s'explica des de l'Ajuntament. Dies enrere, des del consistori es va donar a conèixer que des de la capital del Baix Camp se cedeixen un seguit peces del geni reusenc per a una **exposició al MNAC**, i una altra al **Museu d'Orsée** de París. A la capital del nostre país, la mostra es pot visitar des d'aquest passat dijous.

El taller, assaltat l'estiu del 36

L'estiu de 1936, el taller en qüestió va ser assaltat i pràcticament destruït per un incendi que es va

endur per sempre molts dels documents i objectes deixats pel mestre. Per sort, i només tres anys abans, el també arquitecte reusenc **Domènec Sugrañes** (marmessor testamentari de Gaudí i el seu successor al capdavant de les obres de la Sagrada Família) n'havia separat una relativament petita però significativa selecció, precisament per tal d'atendre la demanda d'originals destinats a la sala dedicada als fills il·lustres de Reus de l'aleshores anomenat Museu Municipal Prim-Rull, encara en procés de formació i d'instal·lació (es va inaugurar l'abril de 1934).

Com a mostra prou significativa, es poden descriure breument dos dels dibuixos que formen part dels préstecs temporals establerts amb el MNAC i amb el Musée d'Orsay. Al dors d'una **targeta personal de visita** de Gaudí, de 7,7 x 11,8 centímetres, hi ha uns senzills però suggerents croquis de la vitrina que va dissenyar per a la **guanteria Comella**, destinada a l'Exposició Universal de París de l'any 1878. La vitrina, de ferro i vidre, va ser elaborada al **taller Puntí de Barcelona** i va obtenir una de les medalles d'argent concedides pel jurat de la mostra. Allí va ser vista i admirada per **Eusebi Güell**, qui (de retorn a Barcelona) va demanar que li presentessin l'autor del disseny.

La trobada entre Güell i l'arquitecte, tal com va comentar **Josep F. Ràfols** en la biografia *Antonio Gaudí* (1929), va suposar l'inici d'una amistat molt fructuosa: "la relació del primer Conde de Güell con Gaudí no fue cosa casual y sin base, sino algo que merece calificarse de providencial en el sentido más alto de la palabra", s'hi llegeix. Güell **va esdevenir el mecenes** de Gaudí, qui des d'aleshores va tenir accés a uns clients de gran poder adquisitiu.

La reforma del Santuari

Quan Gaudí ja era un arquitecte ben reconegut, la Junta d'administració del Santuari de Misericòrdia de Reus li va encarregar una **reforma del temple**. A la instància presentada a l'Ajuntament el 12 de juny de 1903, **P. Batlle** va exposar (com a president) que "en una de las últimas sesiones de la junta se acordó empezar cuanto antes las obras de construcción de una nueva fachada del Santuario, cuyo proyecto se ha encargado al distinguido arquitecto hijo de esta Ciudad, Don Antonio Gaudí".

Del projecte se'n conserva un **full de paper**, de 19 x 24 centímetres, amb un croquis de la planta i dos esbossos de les reformes projectades per a la façana i la coberta de l'edifici. Les obres van arrencar el 1904, amb la construcció d'una tanca perimetral, però tot seguit es van aturar arran de la **reclamació d'uns veïns** que veïen dificultat l'accés a les seves propietats i d'un **informe desfavorable** de l'arquitecte municipal, **Pere Caselles**, sobre l'estètica de la tanca provisional. **Gaudí va renunciar** a continuar l'obra.